

ת"פ 59812/02/16 - מדינת ישראל נגד אור בוזגלו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 59812-02-16 מדינת ישראל נ' בוזגלו

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אור בוזגלו

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד פאדי אסעד

ב"כ הנאשמת: עו"ד ערן ראו

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישום ראשון:

א. **סחר בנשק**, לפי סעיף 144(ב2) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

אישום שני:

א. **מסירת ידיעה כוזבת על עבירת פשע**, לפי סעיף 243 סיפא לחוק.

ב. **שיבוש הליכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק.

2. על-פי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן, בין החודשים יולי 2015 לפברואר 2016 עבדה הנאשמת כמאבטחת בבית ספר יסודי. במסגרת עבודתה קיבלה הנאשמת לחזקתה אקדח 9 מ"מ מסוג תארוס (להלן: "**האקדח**"), שתי מחסניות וכן 20 כדורים תואמים.

על פי האישום הראשון, בין החודשים אוגוסט 2014 לפברואר 2016, במספר רב של הזדמנויות רכשה הנאשמת ממחמוד צאלוק (להלן: "**מחמוד**") סמים מסוכנים מסוג חשיש והרואין לצריכה עצמית. בחלק מההזדמנויות הציע מחמוד לנאשמת כי ירכוש ממנה את האקדח והיא סירבה. **ביום 15.2.16, לאחר שאזלו לנאשמת הסמים והחלה לחוש תסמיני גמילה, מתוך מטרה להשיג סכום כסף לרכישת מנות סם נוספות, גמלה בליבה של הנאשמת החלטה למכור את האקדח שברשותה למחמוד. לצורך כך, פנתה הנאשמת למחמוד והציעה לו לרכוש ממנה את האקדח, המחסניות והכדורים תמורת 10,000 ₪. השניים סיכמו ביניהם כי הנאשמת תמכור למחמוד את האקדח תמורת סכום של 8,000 ₪ וכן כמות של סם מסוכן מסוג הרואין. בהמשך נפגשו השניים סמוך למקום מגוריו של מחמוד, שם מסרה לו הנאשמת את**

האקדח, המחסנית והכדורים ובתמורה שילם לה מחמוד 8,000 ₪ במזומן וכן מסר לה ארבע חבילות של סם מסוג הרואין לצריכתה העצמית.

על פי האישום השני, בהמשך למתואר, ובמטרה להתחמק מעונש, החליטה הנאשמת לרקום סיפור בדים לפיו נפלה קורבן לאירוע שוד במהלכו נגנב ממנה האקדח. ביום 18.2.16, פנתה הנאשמת למעבידה, שי יהושע לוי, ודיווחה על אירוע השוד. בתגובה פנה שי למשטרה באופן מידי ושוטרים רבים החלו בסריקות ובגביית הודעות מעדים שונים במטרה לאתר את מבצע השוד. באותו יום הגיעה הנאשמת לתחנת המשטרה ומסרה בפני חוקר הודעה בה פירטה את אירוע השוד. בהמשך נחקרה הנאשמת פעם נוספת, מספר שעות לאחר מכן, במהלך עדותה זו הודתה כי בדתה מליבה את אירוע השוד וטענה בכזב כי האקדח אבד לה, וזאת במטרה לחפות על מעשיה ומתוך רצון להתחמק מעונש.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשמת הודתה והורשעה בכתב האישום המתוקן ונשלחה לקבלת תסקיר שירות המבחן. המאשימה הצהירה כי תעתור למאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, ואילו ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקירי שירות המבחן מיום 27.9.17, הנאשמת כבת 49, סיימה 12 שנות לימוד עם תעודת גמר, כיום עובדת במרכול. בצעירותה שולבה במסגרות לילדים עם צרכים מיוחדים ובהמשך לא גויסה לצה"ל, ככל הנראה על רקע קשיים רגשיים והעדר מוטיבציה. במהלך השנים עבדה בעבודות מזדמנות, כשניכר כי בתקופות מסוימות הצליחה לגייס כוחות ולבסס תפקוד תעסוקתי יציב. בשנת 2007 החלה לעבוד בתחום האבטחה. במשפחת המוצא תפקוד האחים מתואר כנורמטיבי. אביה נפטר במפתיע לפני כשלושים שנה. לאורך השנים חשה תחושות פגיעות וחרירות במסגרת המשפחתית ובהמשך אל מול קבוצת השווים. הנאשמת התנסתה לראשונה בסמים מסוג קנאביס בשנות העשרים לחייה, כחלק מאורח חיים שולי שניהלה באותה עת. השימוש בסם נמשך לאורך השנים. במקביל החלה להשתמש בסמים מסוג אקסטזי וקוקאין לסירוגין. בחודשים שקדמו למעצרה החלה לצרוך הרואין והתמכרותה הלכה והעמיקה. בנוסף תיארה התמכרות מתמשכת להימורים, אשר לוותה בצבירת חובות כבדים. בני משפחתה לא היו ערים למצוקתה וללחצים בהם הייתה נתונה ולסחרור אליו נקלעה. במסגרת הליך המעצר שולבה הנאשמת במסגרת קהילה יעודית לנשים "דרך אריאלה" בחיפה. בתחילה התקבלו דיווחים לפיהם הנאשמת משתפת פעולה ועומדת בגבולות ובכללי המסגרת כמיטב יכולתה. עם זאת, בהמשך התעוררו קשיים אשר העלו שאלות בנוגע למסוגלותה מבחינה קוגניטיבית להפיק ולהיתרם מהטיפול המוצע. הנאשמת התקדמה כמיטב יכולתה אך לא בהתאם לשלב הטיפולי בו הייתה מצויה. על רקע חוויות קושי ותסכול מתמשכים התקשתה להיענות לסמכות ולהגבלות. על כן, ובתום תשעה חודשים מתחילת הטיפול, הוחלט על סיומו. לאחר מכן והיא שולבה במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בלוד. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עולה כי היא משתפת פעולה, מקפידה על הגעה לפגישות ושומרת על ניקיונה לאורך זמן, וכי היא בעלת מוטיבציה לשינוי משמעותי באורח חייה ונתרמת מההליך הטיפולי.

בהתייחסה לעבירות המיוחסות לה מסרה כי באותה תקופה חלה הידרדרות נוספת במצבה ההתמכרותי, וביום האירוע חשה בתסמיני גמילה מהסם בעת עבודתה כמאבטחת אשר תרמו להתרופפות כוחותיה ויכולותיה להציב לעצמה גבולות. על רקע תחושות הדחק שחוותה פעלה מתוך דפוסי התנהגות מוכרים לה אשר אופיינו

באימפולסיביות, סיפוק צרכים מידיים ומניפולציה ובחרה בפתרון המתואר. בהמשך, בדתה את סיפור השוד על רקע קשייה להתמודד עם משמעות מעשיה באופן ישיר וכחלק מדפוסי התנהגותה השוליים. הנאשמת הביעה חרטה על אופן התנהלותה, התייחסה באופן רציני וביקורתי לחומרת התנהגותה ולנזקים הגלומים בהתנהגותה העבריינית. היא הדגישה את תהליך השיקום המשמעותי שעברה, ניקיונה מסמים והאופן שבו למדה לבחון את דפוסי התנהגותה. שירות המבחן התרשם מנאשמת אשר גדלה ברקע משפחתי מורכב בו הוריה התקשו להוות עבורה גורמי תמיכה, הכוונה והצבת גבול. התקשתה להתמודד עם חווית פגיעה ונחיתות והחלה להתרועע עם חברה שולית והעמיקה תלותה בסמים ובהימורים כבריחה מרגשות כואבים עמם התקשתה להתמודד. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מבינה את חומרת מעשיה וכי האירוע מהווה ביטוי להידרדרות מצבה והעמקת מעורבותה בעולם העברייני. עם זאת ניכר כי ההליך המשפטי היווה עבורה גורם מרתיע ומטלטל אשר הוביל אותה לבחינה מחודשת של אורח חייה. כיום היא מנהלת אורח חיים נקי מסמים והימורים, מתמידה בעבודתה ומנהלת זוגיות יציבה. בנוסף, עתידה לקחת חלק בתוכנית לימודית לפיתוח האישי.

נוכח זאת סבר שירות המבחן כי לאור ההליך השיקומי המשמעותי בו היא מתמידה מאז חודש פברואר 2016 ועד היום, וכן נוכח העדר עבר פלילי והפחתת הסיכון נוכח התוכנית הטיפולית בה היא נמצאת כיום, יש מקום לאמץ את האפיק השיקומי ולהטיל על הנאשמת מאסר בדרך של עבודות שירות לצד צו מבחן.

ראיות לעונש

5. העידה הגב' רותי ראובני, אחות הנאשמת, כי חייה של הנאשמת לא היו קלים לאורך השנים. מסרה כי המשפחה המורחבת מנהלת אורח חיים נורמטיבי וכי חלקם קצינים בצה"ל, ועל כן ישנה מודעות גבוהה לבטיחות בנשק. קיבלו את הידיעה על מעשיה של הנאשמת בהלם, בכאב ובכעס. חרף זאת החליטו לתמוך בה ומאמינים ביכולתה. הנאשמת עבדה באבטחה והייתה מוכרת ואהודה על מכריה. האחות הוסיפה כי לאחר המקרה הייתה הנאשמת במצב נפשי קשה מאוד, ואולם האחות רואה את הרצון של הנאשמת לכפר על מעשיה ולהשתקם ומאמינה שתצליח בכך. הנאשמת נגמלה גם מסמים וגם מהימורים. מאמינה ביכולת השיקומית של הנאשמת. מסרה כי לאורך השנים הסתירה הנאשמת את השימוש בסמים והמשפחה לא ידעה על כך, אך כיום הנאשמת משתפת, שואלת ומתייעצת.

6. העיד מר אבי בר, גיסה של הנאשמת. הבחין כי הנאשמת תמיד הייתה שונה משאר הילדים אך היה מופתע מאוד כאשר התבררו האשמות נגדה. ראה את השיקום המדהים שעברה הנאשמת. כיום היא יותר פתוחה עם המשפחה, מדברת, מספרת ומשתפת במה שקורה איתה. ניתן לראות כי היא מתחרטת על מעשיה והיא מתנהלת באופן נכון יותר. היא נכנסה לתלם ולמסלול נורמטיבי.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד פאדי אסעד, הנאשמת סחרה בנשק אשר ניתן לה כדין מכוח תפקידה כמאבטחת וזאת על רקע שימוש קשה בסמים שלא היה ביכולתה לממן. לאורך תקופה היא רכשה סמים מאחר וכשאזל כספה לרכישת הסמים והחלו תסמיני הגמילה להופיע, לא היססה הנאשמת לנהל מו"מ לגבי התמורה בעבור האקדח. בסופו של דבר נמכר האקדח בסכום של 8,000 ₪ וכן סמים. הנאשמת בדתה מלבה אירוע שוד במסגרתו נגנב כביכול האקדח. הערך החברתי שנפגע הינו שלום הציבור. אין צורך להכביר מילים על אודות הסיכון שנשק אשר מוחזק שלא כדין ישמש בפעילות עבריינית ויביא לפגיעה באזרחים. החומרה מתעצמת נוכח העובדה שהנשק ניתן לה מכוח תפקידה ועל בסיס

אמון בו היא מעלה, כאשר הנאשמת העמידה בסיכון את הציבור שהופקדה על שמירתו. מדיניות הענישה בעבירות נשק היא ברורה וחד משמעית במיוחד נוכח העובדה שנקבע בפסיקה שמדובר בעבירה שהינה מכת אזור. מדיניות הענישה קובעת כי הערכים החברתיים גוברים על האינטרס האישי של עושה העבירה. לא אחת אנו רואים נאשמים נורמטיביים שביצעו עבירות נשק קלות יותר מעבירת סחר שנשלחים לעונשי מאסר בפועל, שכן הסיכון הפוטנציאלי בעבירות אלו מצדיק הרתעה. במקרה דנן ישנם שני אירועים. באשר לאירוע הסחר בנשק מתחם העונש על פי פסיקה מנחה הינו משנתיים ועד ל-6 שנים מאסר בפועל. באשר למסירת ידיעה כוזבת בחקירה, הרי הנאשמת פעלה בכוונה כדי להטעות ובכך חתרה תחת מטרת חשיפת האמת, כאשר חומרת המעשים נובעת מרצונה להסתיר את העבירות שביצעה. מדובר על בזבוז משאבי חקירה. האישום השני מחמיר את האירוע כולו שכן בשלב זה הבינה הנאשמת את החומרה שבמעשיה ואז תכננה כיצד להסתירם ופעלה על פי התכנון. בעקבות זאת הוזנקו כוחות משטרה. גם אם האירוע הראשון נעשה בעקבות תסמיני הגמילה, הרי שהאישום השני כבר היה פרי תכנון. מתחם העונש באשר לאישום השני הינו בין 6 ל-18 חודשי מאסר. עתירת המאשימה הינה לעונשים מצטברים. נסיבותיה האישיות של הנאשמת כמו גם ההליך השיקומי שעברה, העדר עבר פלילי וחיסכון שיפוטי עשויים להצדיק הטלת עונש ברף הנמוך של המתחם אך אינם מצדיקים חריגה ממנו במיוחד נוכח העובדה שההליך השיקומי שעברה הנאשמת לא הסתיים. לפיכך, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשמת עונש מאסר באמצע המתחם לצד מאסר על תנאי וקנס.

8.

לטענת ב"כ הנאשמת, עו"ד ערן ראו, בעניין דנן יש מקום לחריגה משמעותית מהמתחם. אכן עבירות של סחר בנשק הן עבירות המובילות לענישה של מאסר בפועל, אך גם שירות המבחן שותף לדעה שנערך הליך שיקומי יוצא דופן ומשמעותי. הן מהתסקיר והן מדברי העדים שהעידו לפני בית המשפט עולה השינוי המהותי שחל ביכולתה של הנאשמת לפנות לייעוץ ולקבל עזרה. אלו כלים שהיא רכשה במסגרת ההליך הטיפולי שעברה. הנאשמת סובלת מהתמכרות לסמים מזה 20 שנה. כל עוד היא השתמשה בסמים קלים, הרי שהצליחה להסתיר את השימוש וניהלה אורח חיים נורמטיבי. ברם, כאשר חלה החמרה לשימוש בסמים קשים, מצבה החמיר ואז נחשפה משפחתה לדברים. אותו סוחר סמים, אשר להשפעתו היא הייתה נתונה, הציע לה מספר פעמים לרכוש ממנה את הנשק וזאת כאשר הוא מודע לעומק התמכרותה לסמים ולהימורים. ביום האירוע היא הגיע לעבודה כאשר בשלב זה כבר לא היו ברשותה סמים והיא החלה לחוש תסמיני גמילה, אף נזל ותחושת מחנק. היא הייתה במצב שמחשבותיה התערפלו והיא הפכה ממוקדת במטרתה להשגת הסמים. אין כל בסיס לקבוע כי בעת שהיא התקשרה לאותו סוחר היא כבר תכננה את ההודעה הכוזבת. מדובר היה במכירה ספונטנית. המו"מ התקיים כשהיא סובלת מהתסמינים ורק אחרי שנטלה את הסם, היא התחילה להתעשת ולא היה מדובר בתכנון מוקדם. אחרי שלושה ימים היא מספרת ששדדו ממנה את האקדח, ותוך כמה שעות המשטרה מבינה שאין בכך מאום. היא נשברת במשטרה תוך כמה שעות, היא מודה בכל ומאותו רגע כל מה שחשוב לה זה להחזיר את האקדח. שירות המבחן הבין כבר בשלב המעצר את הנזקקות הטיפוליות, היא השתלבה בקהילה סגורה שם היא שהתה כ-9 חודשים. היא עזבה כמה ימים לפני הסיום, לא בגלל מעידה או שימוש בסמים, אלא בגלל קשיים קוגניטיביים. רמת הטיפול מתאימה לאנשים ברמה מסוימת ולא לכל קצוות החברה. היכולת שלה להפיק תועלת מהטיפול הגיעה לנקודת שיא שלאחריה לא הייתה סיבה להמשיך. היא יצאה מהמסגרת הטיפולית העוטפת וחזרה לעיר מגוריה, לאותו אזור מוכה סמים והאתגר שנכפה עליה היה קשה יותר מהמעבר להוסטל. למרות זאת, היא המשיכה להגיע ארבע פעמים בשבוע לטיפול, והגיעה למצב בו היא מסייעת בקבוצה. במשך שלושה חודשים היא יוצאת לעבודה וגם

החלה ללמוד ב"אוניברסיטה בעם" וכל תחומי החיים שלה עברו שינוי מהותי. היא נקיה מסמים כבר שנה וחצי ונמנעת מהימורים. מדובר בשיקום משמעותי. התסקיר שהוגש בעניינה הוא חיובי חרף הבעייתיות שעולה בו. המחוקק לא סייג את העבירות שבהן ניתן לחרוג מהמתחם, אלא רק הצביע על השיקול לחריגה ממנו. שליחת הנאשמת בשלב זה, אחרי כל התהליכים שעברה, לרצות מאסר מאחורי סורג ובריאח תמחק לחלוטין את השיקום. לפיכך, עתר ב"כ הנאשמת לחרוג ממתחם העונש ולהסתפק בעונש שרוצה בעבודות שירות כפי שהמליץ שירות המבחן.

9. הנאשמת מסרה כי כעת היא במקום טוב בחייה. הגיעה מבית חם אך נפלטה לרחוב בשל תחושותיה שהיא שונה. בהמשך, החלה שימוש בסמים ואלכוהול, התמכרה גם להימורים והייתה בחובות כבדים. הסתירה את מצבה מכולם. היום מבינה שהיא בן אדם, שטעתה, היום עושה כל מה שצריך, עובדת קשה ושומרת על ניקיון מסמים.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר שני אירועים, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם נפרד**.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו באירוע הראשון (סחר בנשק) הינם הגנה על שלום הציבור ובטחונו. מכירת כלי נשק לידי של מי שאינו מורשה, ובוודאי למי שידוע כעברין, טומנת בחובה סכנה ממשית לביטחון הציבור. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. בהתייחסו לסוחרים בנשק הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר בענישתם (ראו ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (22.7.14), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (19.5.14), ע"פ 8280/15 **גולאני נ' מדינת ישראל**, (28.3.16).

ראו בהקשר זה דברי בית-המשפט העליון (כב' השופט נ' סולברג) על חומרתן של עבירות אלו בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8.3.17):

"בית משפט זה עמד לא פעם על חומרתן של עבירות נשק, ובכללן עבירות של החזקת ונשיאת נשק, תוך שהוא מציין את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק הכרוך בו. נשק המתגלגל מיד ליד עלול להגיע לידי גורמים עברייניים או לפעילות ביטחונית, פגיעתו הרעה מורגשת ומהווה איום על שלום הציבור כולו; כתוצאה מכך גדל ההכרח להרתיע את היחיד והרבים מפני עיסוק בכך. לא אחת גם צוין כי קיימת מגמת החמרה הדרגתית בעונשים המושגים על עבריינות נשק".

על חומרת העבירה של סחר בנשק ניתן ללמוד אף מהעונש המרבי שקבע המחוקק לצדה, של חמש עשרה שנות מאסר.

הערכים החברתיים אשר נפגעו באירוע השני (ידיעה כוזבת ושיבוש הליכי חקירה) הינם שמירה על הסדר הציבורי ועל יכולת גורמי אכיפת החוק לפעול כנדרש להגעה לחקר האמת.

12. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** באירוע הראשון מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף משמעותי. הנאשמת מכרה אקדח ותחמושת אשר הופקדו בידה במסגרת עבודתה וכחלק מיחסי אמון בינה לבין מעבידה, בכדי שתוכל לעשות עבודתה כנדרש כמאבטחת בית ספר. מכירת האקדח והתחמושת נעשתה לסוחר סמים בתמורה לכסף ולסמים ובכדי להמשיך ולממן את התמכרותה לסם,

וכדי להתגבר על תסמיני הגמילה שחשה באותה עת.

13. יש לתת את הדעת לכך שעבירת הסחר בנשק הינה מן החמורות שבעבירות הנשק, ונמצאת במדרג גבוה יותר מעבירת נשיאת הנשק ומעבירה של החזקת הנשק (להבחנה במדרג עבירות הנשק ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14) פסקה 12)). לעומת זאת, מדובר בנשק אחד מסוג אקדח, שהינו ברף נמוך יחסית לכלי נשק שפוטנציאל הקטילה שלהם רב יותר, כגון תת מקלע או מטען חבלה, אם כי גבוה יותר ביחס לרימון הלהם או בקבוק תבערה (ראו הנחיות פרקליט המדינה, 61.9, מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה (7.8.16)).

14. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן באישום השני מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף בינוני, הנאשמת מסרה בכזב למשטרה כי נשדדה ואקדחה נגנב ממנה ועל רקע דברים אלו הוזנקו שוטרים רבים אשר החלו לבצע סריקות ולגבות הודעות מעדים שונים במטרה לאתר את מבצע השוד לכאורה. גם כאשר נמלכה הנאשמת בדעתה והודתה כי בדתה את סיפור השוד מליבה טענה בפני השוטרים תחילה כי איבדה את האקדח.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים בעבירות של סחר בנשק הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן (מובן הדבר שכאשר עסקין בתת מקלע הרי שמדובר בנסיבות חמורות יותר מאשר אקדח, ואילו כאשר עסקין ברימון הלהם הרי שמדובר בנסיבות קלות יותר מאשר אקדח):

א. בע"פ 2422/14 **חד'ר נ' מדינת ישראל** (21.12.14), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של סחר בנשק. הנאשם מכר, תמורת 9,000 ₪, לסוכן משטרה, רובה מסוג "קרל גוסטב". נקבע מתחם שבין 24 ל-48 חודשי מאסר, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי ובעל נסיבות אישיות, נידון ל- **36 חודשי מאסר בפועל**. נאשם אחר אשר תיווך בעסקה נידון ל- **20 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 7552/14 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (23.6.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של סחר בנשק (אקדח) בצוותא, הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו ואיומים. הנאשם מכר אקדח לסוכן סמוי תמורה לסך של 14,000 ש"ח. הנאשם בעל עבר פלילי, **נידון ל-32 חודשי מאסר בפועל** (וכן הופעל מאסר על תנאי, סה"כ 46 חודשי מאסר בפועל).

ג. בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של החזקת נשק שלא כדין, נשיאה והובלת נשק וסחר בנשק שלא כדין. הנאשם ואחר מכרו לסוכן משטרה סמוי רימון הלהם צה"לי תמורת 1300 ש"ח. בית המשפט קבע מתחם עונש בין שנה ל-4 שנות מאסר. לנאשם עבר פלילי מכביד. נידון ל- **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.03.14), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק. הנאשם מכר לסוכן אקדח מסוג "יריחו" ומחסנית בתמורה לסך של 14,000 ₪. בית המשפט הקל בעונשו נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד וגזר עליו **16 חודשי מאסר בפועל** (חלף 22 חודשי מאסר).

ה. בת"פ (מח' י-ם) **מדינת ישראל נ' קרקו** (15.6.14) קבע בית המשפט כי יש להעמיד את מתחם הענישה בגין כל אירוע של סחר בנשק, על 18-36 חודשים. באותה פרשה דובר על ריבוי אירועים, ומכאן שהענישה הקונקרטית שנקבעה אינה רלוונטית למקרה דנן.

ו. בת"פ (מח' חי') 36381-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (31.12.15), נידון נאשם אשר הורשע בעבירה של סחר בנשק (מקלע מאולתר), שבוצעה באמצעות סוכן משטרת. בית המשפט קבע מתחם בין 24 חודשים לבין 48 חודשים. הנאשם בעל הרשעה קודמת אחת, נידון ל- **28 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (מח' י-ם) 54615-03-16 **מדינת ישראל נ' מוסטפה** (14.3.17), הורשע נאשם בעבירת סחר בנשק. הנאשם מכר תת מקלע מסוג "קרלו" לאחר תמורת ₪ 3,000 אשר בהמשך ניסה לירות בו ללא הצלחה. נקבע מתחם עונש בין 20 ל- 40 חודשי מאסר. הנאשם צעיר נורמטיבי, **נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' י-ם) 7108-02-16 **מדינת ישראל נ' טאהא** (20.7.16) הורשע הנאשם בעבירות של קשר לפשע, סחר בנשק ועוד, בגין סחר באקדח בקוטר 9 מ"מ, ומחסנית ובה כדורים. בית המשפט נתן דעתו לכך שמדובר באקדח ולא בנשק אוטומטי ולכך שחלקו של הנאשם בעסקה לא היה המרכזי, וקבע מתחם שבין 20 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי, הודה באשמה. בית המשפט גזר עליו עונש של **22 חודשי מאסר בפועל** (וכן הפעיל מאסר על תנאי, סה"כ 28 חודשים).

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבמסגרת תפקידה כמאבטחת קיבלה לידה הנאשמת אקדח ותחמושת. על רקע התמכרותה לסמים ולהימורים ותוך כדי ניסיונותיה לממן את ההתמכרויות, ביום 15.2.16, לאחר שאזלו לנאשמת הסמים והיא החלה לחוש תסמיני גמילה, היא פנתה לסוחר סמים ממנו היא נהגה לרכוש את הסמים, ואשר הציע לה בעבר לרכוש ממנה את האקדח, והציעה למכור לו את האקדח, המחסניות והכדורים תמורת 10,000 ₪. לאחר דין ודברים ביניהם הוחלט כי ירכוש ממנה את האקדח תמורת סכום של 8,000 ₪ וכן כמות של סם מסוכן מסוג הרואין וכך היה. בהמשך, ובמטרה להתחמק מעונש, פנתה למעסיקה וטענה בפניו בכזב כי נפלה קורבן לאירוע שוד במהלכו נגנב ממנה האקדח, וזה דיווח על כך מיד למשטרה. בעקבות תלונתה של הנאשמת שוטרים רבים החלו בסריקות ובגביית הודעות מעדים שונים במטרה לאתר את מבצע השוד. עוד בהמשך היום נחקרה הנאשמת פעם נוספת, ובמהלך עדותה הודתה כי בדתה מליבה את אירוע השוד וטענה בכזב כי האקדח אבד לה.

כמו כן, יש לתת את הדעת לדברים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; למעשיה של הנאשמת, בכל הנוגע לאישום השני קדם תכנון. כאשר הבינה כי יהיה עליה לתת הסבר להיעלמות האקדח, הכדורים והמחסנית, החליטה לבדות מליבה סיפור כוזב.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; באשר לאירוע הראשון, אין צורך להכביר מילים בדבר פוטנציאל הנזק הגלום במכירת כלי נשק ותחמושת לגורם עברייני, לשלום הציבור ולביטחונו. החשש כי האקדח ישמש לפעילות עבריינית העלולה להביא לפגיעה ואף לקיפוח חיי אדם. בנוסף אין לדעת לאילו ידיים יתגלגל האקדח ולאילו תוצאות הרסניות יובילו.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; באשר לאירוע הראשון, הנזק העיקרי הינו שבסופו של יום האקדח לא נמצא והוא עודנו "מסתובב ברחוב" ומהווה סכנה לציבור. באשר לאירוע השני, מעשיה של הנאשמת הביאו לבזבז משאבי גורמי האכיפה, אשר בעקבות תלונת השווא שלה החלו

לבצע סריקות וחיפושים אחר "השודד". זמן ומשאבים אשר גורמי אכיפת החוק אינם משופעים בהם והיה ניתן להקצותם לטיפול במקרים אמיתיים אשר דורשים את טיפול גורמי אכיפת החוק.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירה;** הנאשמת פעלה באישום הראשון לשם מימון הסמים, ועל רקע תסמיני גמילה אותם החלה לחוש. באישום השני פעלה הנאשמת כדי להסתיר את מעשיה באישום הראשון.

17. בהתאם לתיקון 113 לחוק (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** באשר לאירוע הראשון (סחר בנשק) הינו **החל מ- 18 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 36 חודשי מאסר בפועל**. מתחם העונש באשר לאירוע השני הינו, החל ממאסר על תנאי ושל"צ ועד לשנת מאסר בפועל.

סוגיית הסטייה מן המתחם - שיקום

18. סבורני כי במקרה דנן, יש מקום לסטות ממתחם העונש וזאת משיקולי שיקום.

הנאשמת הינה ילידת 1968 (בת כ- 50), נעדרת עבר פלילי ואשר מעולם לא נפתח נגדה תיק פלילי. הנאשמת גדלה במשפחה נורמטיבית וסיימה 12 שנות לימוד. עם זאת, על רקע קשיים רגשיים ואחרים שולבה במסגרות לילדים עם צרכים מיוחדים ובהמשך לא גויסה לצה"ל. בילדותה התקשו הוריה להוות עבורה גורמי תמיכה יציבים. לאורך השנים חשה עצמה חריגה במסגרת המשפחתית ואל מול קבוצת השווים, והחלה לנהל אורח חיים שולי במסגרתו החלה להשתמש בסמים מסוג קנאביס בשנות העשרים לחייה, ובהמשך אף בסמים מסוג אקסטזי וקוקאין לסירוגין. הנאשמת הצליחה להסתיר מצבה ממשפחתה ובמקביל ניהלה אורח חיים תקין ועבדה בעבודות שונות, לרבות כמאבטחת במוסדות שונים. אלא שבמשך הזמן התמכרותה הלכה והעמיקה והיא החלה לצרוך סמים מסוג הרואין כאשר במקביל פיתחה התמכרות מתמשכת להימורים, אשר לוותה בצבירת חובות כבדים.

בתיק דנן, שולבה הנאשמת במסגרת קהילה ייעודית לנשים "דרך אריאלה" בחיפה ביום 13.4.16, שם שהתה עד ליום 21.1.17. מדיווחי גורמי הטיפול עלה תחילה כי הנאשמת שיתפה פעולה ועמדה בגבולות ובכללי המסגרת כמיטב יכולתה. בהמשך, התעוררו קשיים אשר נגעו למסוגלותה הקוגניטיבית להפיק ולהיתרם מהטיפול המוצע. חרף זאת הנאשמת התקדמה כמיטב יכולתה, גם אם לא בהתאם לשלב הטיפולי בו הייתה מצויה, עד אשר הוחלט על סיום הטיפול (לאחר כ- 9 חודשים). עם סיום הטיפול בהוסטל, שבה הנאשמת להתגורר במקום מגוריה ושולבה ביום 9.2.17 ביחידה לטיפול בהתמכרויות. במסגרת הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות לוקחת הנאשמת חלק בשיחה פרטנית שבועית, בדיקות שתן אקראיות והשתלבות בקבוצה לעזרה עצמית (N.A). מוקדי התמיכה כוללים תמיכה וסיוע בשמירה על ניקיונה מסמים, עבודה על דפוסי התנהגות שוליים, ליווי והכוונה תעסוקתית. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול עולה כי הנאשמת משתפת פעולה, מקפידה על הגעה לפגישות ושומרת על ניקיונה לאורך זמן, וכי היא בעלת מוטיבציה לשינוי משמעותי באורח חיים ואף נתרמת מההליך הטיפולי. בנוסף, מזה מספר חודשים עובדת הנאשמת במקום עבודה מסודר והיא אף לוקחת חלק בתוכנית לימודית לפיתוח האישי וכן בהשתתפות בהדרכה הורית.

מעדויות אחותה של הנאשמת וגיסה אף עולה כי כיום מקיימת הנאשמת קשר תומך עם משפחתה המורחבת, אותה היא משתפת בקשייה, וזוכה ממנה לתמיכה ועידוד. כמו כן, מנהלת הנאשמת זוגיות יציבה מזה מספר שנים, במסגרתה אף מגדלת את ילדיה הקטינים של זוגתה. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת מבינה את חומרת מעשיה ומביעה עליהם חרטה, וכי ההליך המשפטי היווה עבורה גורם מרתיע ומטלטל אשר הוביל אותה לבחינה מחודשת של אורח חייה. עוד התרשם שירות המבחן כי יש במצבה הנוכחי כמו גם בשיקום המשמעותי

שעברה הפחתה בסיכון להישנות מעשים דומים ועל כן המליץ לאמץ את האפיק השיקומי ולהימנע משליחת הנאשמת לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג וברית.

19. נראה כי במהלך שנה ותשעה חודשים אשר חלפו ממועד התחלת ההליך השיקומי ולכל אורכו, התמידה הנאשמת בטיפול והשקיעה מאמצים בעריכת שינוי חיובי בחייה ובבניית אורח חיים נורמטיבי. כיום כאמור היא מנהלת אורח חיים נקי מסמים והימורים, מתמידה בעבודתה ומנהלת זוגיות יציבה. אשר על כן, ונוכח ההליך השיקומי המשמעותי שעברה הנאשמת, כמתואר לעיל, סבורני כי יש להעדיף את השיקול השיקומי, ולבכר אותו על פני שיקולי ההלימה וההרתעה.

20. עם זאת, נוכח חומרת העבירה יש לתת את הדעת לשאלה האם הסטייה מהעונש תהיה כזו שבה יוטל על הנאשמת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג לתקופה קצרה יותר מהרף הנמוך של המתחם, או שמא יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע לחלוטין משליחת הנאשמת לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית ולהשית עליה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

21. בכל הנוגע לשאלה באילו מקרים יש לסטות מהמתחם באופן שבו יוטל עונש לפי שיקולי שיקומו של הנאשם (קרי שלא מאחורי סורג וברית), ובאילו אין מקום להימנע מהטלת עונש מאסר בפועל, ראוי להפנות למאמרו של פרופ' אורן גזל אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם", 539, בעמ' 547-548, **ספר דורית ביניש** (עורכים קרן אזולאי, איתי בר סימן טוב, אהרן ברק ושחר ליפשיץ (2017):

"סעיף 40 ד' קובע כי כאשר הוכח סיכוי של ממש לשיקום, בית המשפט **רשאי** לגזור את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו. הוא אינו חייב לעשות כן. שאלה היא, כיצד יקבע בית המשפט אם להפעיל סמכותו לפי סעיף 40 ד'? בפסיקה עדיין אין התייחסות לשיקולים האמורים להנחות את בית המשפט בהחליטו אם לגזור על הנאשם עונש לפי שיקולי שיקומו. לדעתי, כל עוד אין מדובר בעבירה שחומרתה יתרה, הרי שכלל יש להעדיף גזר דין הניתן לפי שיקולי שיקומו של הנאשם, כאשר הוכח סיכוי של ממש לשיקום. כדי לצמצם עבריינות בחר המחוקק להעדיף שיקולי שיקום משיקולי הלימה, כאשר יש סיכוי של ממש לשיקום ואין בעבירה חומרה יתרה.

[...]

אם נמצא כי יש סיכוי של ממש לשיקום, הרי שבהיעדר שיקולים מיוחדים, כגון מסוכנות או נזק צפוי לנפגע העבירה, יש להעדיף ככלל את הליך השיקום. זהו אחד החידושים הבולטים בתיקון 113, וראוי שבתי המשפט יתנו משקל לשינוי זה בדיני הענישה, שנראה כי עדיין לא הופנם עד תומו."

22. בפסיקה קיימים מקרים בהם סטו בתי המשפט ממתחם העונש ובכל זאת הטילו עונשי מאסר מאחורי סורג וברית (ראו למשל: ע"פ 4876/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (3.12.15); רע"פ 4795/11 **זאיד נ' מדינת ישראל** (27.6.11); רע"פ 262/14 **נאשף נ' מדינת ישראל** (22.1.14) וכן רע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.12)).

לצד מקרים בהם בחרו בתי המשפט פעמים רבות לסטות ממתחם העונש ההולם עד כדי הטלת עונש שירוצה בעבודות שירות, וזאת אף בעבירות שאינן נופלות בחומרתן מהמקרה דנן (ראו למשל בע"פ 779/15 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (12.4.15) (שוד באיומי סכין); ע"פ 911/14 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.11.14) (התעללות בקטין או חסר ישע); ת"פ (מח' חי') 27277-01-15 **מדינת ישראל נ' קעדאן** (16.9.15) (עבירות בנשק); ת"פ (מח' ב"ש) 33495-12-13 **מדינת ישראל נ' דדשב** (30.3.15) (עבירות בנשק); ת"פ 7498-11-14 **מדינת ישראל נ' אלצראיעה** (30.3.17) (עבירות בנשק); ת"פ (מח' מרכז-לוד) 8833-01-14 **מדינת ישראל**

נ' אפלצ'יוק (22.12.16) (עבירות שוד); ת"פ 8761-01-14 **מדינת ישראל נ' פוגרבניאק** (26.4.17) (עבירות שוד); ת"פ (מח' י-ם) 23513-03-14 **מדינת ישראל נ' שצ'ינוב** (10.11.16).

בהקשר זה סבורני כי ראוי להפנות לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14), אשר הן ב"כ המאשימה והן ב"כ הנאשם בחרו להגישו ולהפנות אליו. באותו עניין המשיב הורשע בעבירות של רכישת נשק, החזקת נשק והובלת נשק ותחמושת, מעשה פזיזות ורשלנות ועוד. בית המשפט העליון קבע כי מתחם העונש שנקבע בבית המשפט המחוזי (עבודות שירות עד 20 חודשי מאסר בפועל) מקל יתר על המידה וטעון התערבות. זאת משום שעבירות בנשק טומנות בחובן פוטנציאל הרסני לפגיעה בשלום בציבור ובטחונו, והחשש להתגלגלות כלי נשק לגורמים פליליים ועוינים. לפיכך, נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. ואולם, הואיל ולמשיב פוטנציאל שיקום גבוה במידה המצדיקה לחרוג מן המתחם, הותר על כנו את העונש שנגזר בבית המשפט קמא, של 6 חודשי עבודות שירות.

23. אכן, המקרה שלפניי יוצר מתח משמעותי בין שיקולי הגמול ההלימה והרתעת הרבים, אשר מצדיקים הטלת עונש מאסר בפועל משמעותי, לבין שיקולי השיקום, אשר מצדיקים סטייה מן המתחם והסתפקות בעונש של עבודות שירות.

24. סבורני כי במקרה דנן הנאשמת עברה הליך שיקומי משמעותי, ולמצער קיים סיכוי גבוה מאוד (ובוודאי סיכוי של ממש כלשון החוק) שהנאשמת תשתקם. לעומת זאת, קיים סיכון גבוה כי שליחתה לריצוי עונש מאחורי סורג ובריח תסכל את ההליך השיקומי או תפגע בו באופן משמעותי, שכן המאסר עלול להחזיר את הנאשמת לשימוש בסמים, ועקב כך ירד לטמיון כל ההליך השיקומי שעברה. הטלת עונש מאסר בכליאה תחטא לשיקול השיקום ועלולה לגרום ליותר נזק מתועלת לחברה. הצלחת ההליך השיקומי של הנאשמת מהווה אינטרס של החברה בכללותה ולא רק של הנאשמת.

עסקינן בנאשמת אשר ביצעה את העבירה מלכתחילה בשל התמכרות לסמים, כאשר היא חווה תסמיני גמילה, וכדי לממן את רכישת הסם לצריכתה העצמית. לנאשמת ניתנה הזדמנות להיגמל מסמים, והיא ניצלה את ההזדמנות היטב, עברה הליך גמילה משמעותי, תחילה במסגרת גמילה ייעודית, ובהמשך בקהילה, על פני כשנה ותשעה חודשים. אני סבור שיש בעובדה שהתעוררו קשיים בקהילה הטיפולית, כדי להפחית מסיכוי השיקום, וזאת בשים לב לכך שהקשיים נוגעים בעיקרם למסוגלותה של הנאשמת מבחינה קוגניטיבית להפיק את המירב מהטיפול המוצע, ואין המדובר בקשיים אשר לנאשמת יש שליטה עליהם, או על מעידה כגון שימוש חוזר בסמים. כפי שמפורט בתסקיר, אף לאחר סיום הקהילה הטיפולית, המשיכה הנאשמת בהליכי הגמילה בעיר מגוריה, במסגרת "היחידה לטיפול בהתמכרויות", והיא שומרת על ניקיון מסמים באופן מלא. זאת ועוד, על אף התמכרותה בעבר לסמים קשים, הרי שהנאשמת, שהינה בת 50, הינה ללא כל עבר פלילי קודם.

לפיכך, ובנסיבות הייחודיות של תיק זה, סבורני כי יש מקום להעדיף את השיקול השיקומי ולסטות ממתחם העונש באופן שבו העונש אשר יוטל על הנאשמת יהיה כזה שניתן לרצותו בעבודות שירות, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

25. יפים לעניין זה דברי כב' הנשיא רון שפירא בעפ"ג (מח' חי') 36573-01-18 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (7.2.18):

"עוד אציין כי במקרה שבפנינו נראה גם כי החריגה ממתחם העונש ההולם והמרת המאסר במתקן כליאה למאסר בעבודות שירות, ביחד עם חיזוק המסגרת הטיפולית/שיקומית בפיקוח שירות המבחן, תואמת גם את רוח המלצות צוות התביעה ליישום דו"ח ועדת דורנר, כפי שאומצו ע"י היועץ המשפטי

לממשלה, כמפורט בסעיף 3א' לנספח למכתבו מיום 31.1.18 לשרת המשפטים, שר האוצר והשר לביטחון פנים בעניין קיום פסק הדין שניתן 1892/14 (בנושא צפיפות בבתי הכלא)."

26. עוד נתתי דעתי לכך שהנאשמת שהתה במעצר קרוב לחודשיים, מיום 18.2.16 ועד ליום 13.4.16, כאשר מובן הדבר שככל שיוטל עליה עונש של עבודות שירות, הרי שתקופה זו לא תנוכה. לאחר מכן, שהתה הנאשמת בתנאים מגבילים במשך תקופה ארוכה מאוד.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

27. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא' לחוק). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת, כאמור לעיל, להיות הנאשמת ילידת 1968 (בת כ-50), נעדרת עבר פלילי, אשר הודתה, הביעה חרטה ותובנה לחומרת מעשיה ולקחה עליהם אחריות מלאה. הנאשמת עברה הליך שיקומי משמעותי ארוך במהלכו נגמלה משימוש בסמים ומהימורים. כיום היא מנהלת אורח חיים נורמטיבי, ממשיכה בהליך הטיפול, שיקמה יחסיה עם משפחתה המורחבת והיא עובדת ומגדלת יחד עם זוגתה את ילדיה הקטינים. כפי המתואר לעיל, שליחת הנאשמת לריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח עלול להוריד את ההליך השיקומי שעברה לטמיון.

28. עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לקשייה של הנאשמת ולהתמכרותה המתמשכת.

29. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר אשר סוטה לקולא ממתחם העונש באופן שלא יפגע בסיכויי השיקום הגבוהים שלה ויאפשר לה להשיב את חייה למסלול נורמטיבי ותקין. כאיזון לכך, סבורני כי יש להחמיר בעונש הקנס שיוטל על הנאשמת, וזאת כדי שהדבר יהווה עבור הנאשמת עונש נוסף הולם ומרתיע.

סוף דבר

30. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:**

- א. **שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.** תחילת עבודות השירות ביום 22.4.18.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שלוש שנים מהיום כל עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך שנתיים מהיום כל עבירת נשק מסוג עוון או עבירת מסירת ידיעה כוזבת או עבירת שיבוש מהלכי משפט.
- ד. קנס כספי בסך של 25,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 25 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.18 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. צו מבחן למשך 18 חודשים מהיום. מובהר לנאשמת כי ככל שלא תמלא אחר הוראות צו המבחן כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו ולשוב ולגזור את דינה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר תשע"ח, 15 מרץ 2018, בנוכחות הצדדים.